

para la Generalidad del Principado catalán publicà En Parpal, en 1901, en la *Revista crítica de Historia y Literatura*. Són així mateix remarcables els estudis biogràfics que dedicà a alguns il·lustres professors seus i altres conferències i discursos que llegí en ocasió de solemnitats i commemoracions diverses; d'entre els quals esmentarem particularment: *Filiación científica del Dr. Trías y Giró* (1915), *El Dr. D. Joaquín Rubió y Ors. Sus escritos y su apostolado* (1919), *A. F. Ozanam* (discurs llegit en 1913 en la Junta general de les Conferències de Sant Vicens de Paül), *La Psicología del P. Suárez* (1918), *Valor Social del misticismo de Santa Teresa* (1921), *Las ideas de gobierno sustentadas por Santo Tomás apoyan el regionalismo*, etc. Redactats en català publicà, entre altres, els següents escrits: *La història i la llengua catalana fins al regnat de Jaume I* (en *Lo Geni Català* de Vilafranca del Penedès, 1898), *L'amor a la Pàtria segons Sant Tomàs* (en *La Creu del Montseny*, 1900) i *Poesia popular menorquina* (comunicació escrita en la varietat lingüística de Menorca i presentada al primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana, en 1906).

Des de l'any 1914 en que fou nomenat catedràtic numerari de Psicologia superior a la Universitat de Barcelona, els estudis d'En Parpal prengueren predominantment una orientació filosòfica. Afiliat a l'Escolàstica, devot de les doctrines de Sant Tomàs, havia ja, en alguns breus escrits anteriors, tractat determinats problemes de Dret públic segons les idees del gran Doctor dominicà. El projecte que preferentment li interessava en els seus últims anys estava relacionat amb la història de la filosofia a Catalunya. Amb diligència afectuosa procurava llavors aplegar bon nombre de materials per a l'estudi de dos pensadors catalans del segle passat: Ramón Martí de Eixalà i Xavier Llorens i Barba. Del treball que respecte al primer anava preparant va publicar-ne en 1914 la primera part: *Antecedentes de la Escuela filosófica catalana del siglo XIX*; i en 1920 un dels fragments que tenia redactats de la segona part, sota el títol: *Un manuscrito inédito de Martí de Eixalà. Análisis de la educación moral del hombre*.

No ens detindrem a considerar aquí altres manifestacions de la personalitat d'en Parpal, que han estat subratllades per diversos amics i deixebles en articles i necrologies. Relativament jove encara, i quan hauria pogut esperar-se'n l'obra de maduresa, morí, tan cristianament com havia viscut, el dia 7 de març de 1923. — F. V. T.

### Eduard González Hurtebise

El dia 9 d'agost de 1921 morí el Sr. Eduard González-Hurtebise, qui fou Director dels Arxius de la Corona d'Aragó i del Reial Patrimoni de Catalunya, des de 1912. Anteriorment havia estat bibliotecari a Girona i a Tarragona. Era fill de Madrid, on havia nascut l'any 1876. Les seves principals publicacions (apart d'una *Historia de San Felip de Guíxols*, que deixà inèdita i el ms. de la qual es conserva avui a la Biblioteca de Catalunya) foren: *Fray Benito Pañelles y Escardó* (Girona, 1900); *El arte tipográfico en Tarragona durante los siglos XV y XVI* (Tarragona, 1903); *San Felip de Guíxols durante la Edad Antigua* (Girona, 1905); on donà els resultats de les exploracions fetes en aquesta localitat; *La Crónica General escrita por Pedro IV de Aragón* (*Revista de Bibliografía catalana*, 1904, vol. IV, p. 210), contribució documentada a l'estudi de l'activitat historiogràfica del rei Cerimoniós; *Jofre de Foixà. Nota biogràfica* (comunicació presentada al Congrés d'Història de la Corona d'Aragó dedicat al rei En Jaume I, en 1908, i publicada en el volum del dit Congrés); *Recull de documents inèdits del rey En Jaume I*, interessant col·lecció diplomàtica referent a les relacions exteriors d'aquell monarca (treball que fou editat en el mateix volum del Congrés esmentat); *Inventario de los bienes muebles de Alfonso V de Aragón como infante y como rey* (1412-1424), publicat en el primer volum del nostre ANUARI (any 1907); *Libros de Tesorería de la Casa Real de Aragón* (Barcelona, 1911), volum (que havia d'ésser el primer d'una sèrie) en el qual eren publicats els comptes de Pere Boyl, tresorer de Jaume II, que ofereixen dades interessants per al coneixement de la vida palatina d'aquell temps; *Guía histórico-descriptiva del Archivo de la Corona de Aragón* (Madrid, 1920), en la qual després d'una notícia històrica de l'Arxiu i de la descripció del seu actual local, exposava el quadre general de la seva organització, donant una indicació metòdica de les diverses col·leccions i fons documentals que ara l'integren, guia aquesta de molta utilitat per a orientar als qui han de treballar en el dit Arxiu.

En col·laboració amb el Prof. Josep Calmette publicà també l'Hurtebise a la *Revue des langues romanes*, entre 1905 i 1914, la *Correspondance de la ville de Perpignan de 1450 a 1659*. — F. V. T.